

[Drachmann.]

kaldes Fantasteri, tror jeg dog, det er Begreber, man ikke skal gaa ud i Folket og fortælle videre.

Det ærede Medlem fortsatte for at svække dette Ordførerskab, som jeg nu en Gang har, og for at svække mit Parti Stilling i denne Sag med at spørge, hvem der krævede denne Ændring i vor Handelspolitik, om det var vort Parti, eller det var de ansvarlige Erhvervsorganisationer. Ja, de ansvarlige Erhvervsorganisationer Sag er det, og deres Rolle er den, at de tager Stilling til de aktuelle Situationer. Det er ogsaa meget rigtigt, at der paa dette Omraade er et godt Samarbejde mellem de forskellige Erhverv og Regeringen, saaledes som man altid vil have det i hvilken som helst Situation, naar baade Regeringen og Erhvervene er fornuftige hæderlige Faktorer hver for sig.

Men den politiske Linie, som vi taler om her, henhører under Rigsdagen, og dér har — det kan jeg trøste det ærede Medlem med — mit Parti det fulde Ansvar for det, vi er gaaet ind for. Denne politiske Linie vil vi gaa videre frem ad, og jeg tror med større og større Tilslutning.

I øvrigt kan jeg berolige det ærede Medlem med, at der var virkelig baade store Mænd og store Kræfter indenfor Erhvervene, der stod bag os og paa Linie med os. Jeg minder om, at den offentlige Personlighed, som først rejste Spørgsmaalet om en Revision af vor Handelspolitik, var Alexander Foss. Det var allerede i 1911. Senere kom han under Krigen selv til at staa som en af de dygtigste Førere for Udførelsen i Virkeligheden af de Tanker, han teoretisk havde kæmpet for tidligere, gennem Erhvervenes Deltagelse i vort særlige handelspolitiske System under Verdenskrigen. Men ogsaa efter Krigen, da vi rejste dette Krav politisk, har f. Eks. en Organisation som Industriraadet stadig — ikke just sluttet op bag vore Krav, men principielt staaet fuldkommen paa Linie med os, og jeg tror derfor, det ærede Medlem skal lade sin Bekymring hvile. At Landbruksraadet har fulgt den stik modsatte Politik og bidraget til at føre Landet og Landbruget ned i Afgrunden, er en Sag for sig, og det er en Politik, vi netop bekæmper.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen valgte saa, da han ikke havde flere egentlige Argumenter at ty til overfor mig og mit Parti, at paaberaabe sig Traktatkommissionen, og den maatte jo ogsaa holde for fra andre ærede Ordføreres Side. Jeg vil gerne sige om denne Traktatkom-

mission, at hvad den i sin Tid har skrevet og gjort, er fuldkommen ligeegyldigt i den nuværende Situation. Til Trods for at jeg ser, at jeg støder det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som var et fremragende Medlem af den, vil jeg gentage: Denne Kommission er fuldkommen ligeegyldig i den Situation, vi sidder i nu. Det er forældet, alt hvad der staaer i dens Betænkning, saa sandt som Situationen nu er en ganske anden.

Hvis man tror, at dette er for stærke Udtryk — eller for poetiske Udtryk, som den højtærede Minister beskylder mig for at bruge —, vil jeg gerne spørge dem, der vil kritisere mig og min Stemmeføring paa dette Punkt: Hvad indeholdt Traktatkommissionens Betænkning om Valutacentralen, som baade det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og hans Parti og den højtærede Udenrigsminister dog senere har maattet ty til? Hvad staaer der om Valutacentralen og den Slags Ting i Traktatkommissionens Betænkning? Nej, lad os bare lade disse gamle, falmede og forældede Dokumenter ligge i Fred og se paa Virkeligheden, som den er. Det har vi fra vor Side gjort, og derfor har vi fremsat vort Lovforslag og vil blive ved at arbejde for de Ideer, der ligger bagved.

Derfor var det saa mærkværdigt, at den Mand, der førte Ordet paa det danske Arbejderpartis Vegne, i summa summarum af alt, hvad han sagde, egentlig faldt fuldkommen tilbage til det gamle Højskolelysyn og den Højskolepoesi, som tidligere dog mest blev varetaget af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og den Retning, nemlig at det var egentlig udmærket alt sammen. Det ærede Medlem mente, at der jo intet var at kritisere, og at alt var saare godt. Detlover man fra den Side at sige i en Situation, hvor Landet staaer med op imod 200 000 arbejdsløse. Det er den mærkeligste Tale, jeg har hørt endnu, og jeg er glad over, at jeg ikke har indbudt til Latter; jeg synes, at hvis det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen indbyder til noget, er det til en stor Forundring over det ubegribelige, at det danske Arbejderpartis Repræsentant kan udtale sig saadan i denne Situation.

Dog skal jeg lade Sandheden vederfares Retfærdighed ved at sige, at der var et Par enkelte Udtalelser for Bornholms Vedkommende, at der var et Par røgede Sild, der ikke havde det saa godt; og dér maa jeg sige viste det ærede Medlem alligevel, at han dog havde lidt Sans for Livets Realiteter, dér syntes han nok, at Göring og alt det dér var lidt for stærkt. Men lige med Und-